

Dragi bratje in sestre, milost vam in mir od Boga, našega Očeta, in Gospoda Jezusa Kristusa,

kot vaš škof se obračamo na vas s tem kratkim pismom, saj se je pretekli teden v parlamentu zgodilo nekaj, ob čemer kristjani ne moremo ostati ravnodušni. Poslanci so namreč sprejeli predlog, po katerem bo v naši domovini bolnikom omogočena možnost dostop do prostovoljnega končanja življenja, to je do samomora.

Razumljivo sicer je, da se človek boji trpljenja, starosti, onemoglosti in smrti. Ob tem nas svet prepričuje, da življenje v nemoči nima vrednosti, da trpljenje človeku jemlje dostojanstvo. Toda življenje ostaja vedno dar, ki človeka presega.

Škofje vas želimo spodbuditi z besedami preroka Izaija: »*Nikar se ne boj, saj sem te odkupil, poklical sem te po imenu: moj si!*« (43,1) Te besede Boga življenja veljajo resnično vsakemu človeku: Naj si bo mlad ali star, bolan ali zdrav, pogumen ali boječ. Življenje se ne ceni po učinkovitosti, ampak ima vrednost samo v sebi.

Najlepše nam je to pokazal naš Gospod Jezus: Videl je stisko ljudi, ozdravljal je bolne, se jih dotikal, se z njimi pogovarjal, jih tolažil. Pokazal jim je, da tudi v bolezni niso sami, ampak je On z njimi. Še več, »On je prevzel naše slabosti in si naložil naše bolezni«, kot pravi prerok Izaija (53,4).

Ob tem, ko so Slovenci in Slovenke na referendumu pred nekaj meseci sicer s tesno večino dali pristanek k uvajanju asistiranega samomora ter so poslanci takšen zakon tudi potrdili, želimo škofje vse verne spodbuditi, da okrepimo svojo vero in zaupanje v Boga in se takemu zakonu upremo. Kristjani vemo, da »smo Gospodovi« in on skrbi za nas. Prepričani smo, da Slovenci in Slovenke ne potrebujemo »pomoči pri samomoru«, temveč pomoč, da bi zmogli vedno prepoznati dostojanstvo življenja.

Podprimo referendum, ki zavrača ta predlog o pomoči pri samomoru! Pustimo Bogu, ki daje življenje, da ostaja varuh življenja! Vladajoči lahko pri tem samo pomagajo z zagotavljanjem ustrezne oskrbe, vsak izmed nas pa lahko z ljubečo pozornostjo do bolnih in ostarelih naredi največ za lajšanje njihovega strahu in bolečine. Duhovniki, poskrbite, da se bo lahko Gospod Jezus po zakramentih živo dotaknil vsakogar, ki trpi in je v stiski!

»Nikar se ne boj, saj sem jaz s teboj,« vzklika Gospod Bog po preroku Izaiju vsakemu izmed nas! Molimo torej skupaj: *Gospod, ti si z nami. Naša življenja so v tvojih rokah. Zaupam v tvojo pomoč in bližino. Vem, da mi ne boš naložil trpljenja, ki bi ga ne mogel nositi. Daj mi milosti, da se bom veselil življenja ter ga z ljubeznijo lajšal tistim, ki trpijo.*

Ne bojmo se torej trpljenja in smrti. S Kristusovim vstajenjem sta trpljenje in smrti premagana.

Maksimilijan Matjaž, celjski škof

Celje, na praznik apostola Jakoba, 25. 07. 2025